

MUDRACI S HIMALAJA

ARETÉ
IZDAVAČKA KUĆA

Naslov originala

THE HIMALAYAN MASTERS: A LIVING TRADITION

Pandit Rajmani Tigunait, PhD

Edicija Preobražaj

Za izdavača

Nina Gugleta

Glavna i odgovorna urednica

Nina Gugleta

Urednica

Jelena Janković

Prevod

Nina Gugleta

Lektura

Marija Mirković

Korektura

Aleksandra Dunderski

Dizajn korica

Ivana Josipović

Štamparija

Caligraph, Beograd

Tiraž

1000 primeraka

Izdavač

Areté, Beograd, 2025

©2002 by Himalayan International Institute of Yoga Science
and Philosophy of the U.S.A.®

Prava za srpsko izdanje © Arete 2025

Sva prava zadržana.

Nijedan deo ove knjige ne može se koristiti

niti reprodukovati u bilo kom obliku

bez pismene saglasnosti izdavača.

MUDRACI S HIMALAJA

TRADICIJA KOJA ŽIVI

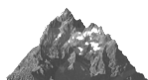
Dr Pandit Radžmani Tigunait

s engleskog prevela
Nina Gugleta

www.aret.rs

SADRŽAJ

PREDGOVOR	7
UVOD	11
JEDAN HIMALJSKA TRADICIJA	15
DVA SANATKUMARA	27
TRI VAŠIŠTA	37
ČETIRI DATATREJA	53
PET PARAŠURAMA	61
ŠEST ŠANKARAČARJA	89
SEDAM VIDJARANJA DŽATI	123
OSAM MADUSUDANA SARASVATI	135
DEVET SVAMI RAMA S HIMALAJA	145
DESET UČENJA U PERSPEKTIVI	165
REČNIK POJMOVA	177

P R E D G O V O R

Kada kročimo na nepoznati teren, sigurnije se osećamo ukoliko imamo vodiča. Tu sigurnost nudi nam duhovna loza. Kako se javljaju pitanja i nailazimo na prepreke, možemo se obratiti za inspiraciju i vođstvo onima koji su utabali put. Mudraci s Himalaja: Tradicija koja živi je zbirka priča o velikim mudracima iz himalajske tradicije, počevši od vedskih vidovnjaka pa sve do modernog doba. Ovi mudraci borili su se sa istim pitanjima sa kojima se i svi mi suočavamo. I dok su prevazilazili prepreke koje su stajale na putu do samoostvarenja, prokrčili su put onima koji će ih pratiti. Prenoseći učenja sa generacije na generaciju, ovi mudraci vode učenike do najviše stvarnosti.

Svaka od priča u ovoj knjizi nosi jedinstvenu poruku koja će nadahnuti tragaoce na svim duhovnim nivoima, jer pokazuje kako su čak i ova velika ostvarena bića imala svoje trenutke sumnje i očaja – i kako su ih prevazišla. Tu je bio Narada, koji je učio druge umetnosti sreće, samo da bi shvatio kako on sam nije bio srećan. Princ Rama pao je u duboko duhoklonuće i lutao godinama u potrazi za unutrašnjim mirom. Parašurama, veliki ratnik, bio je pun frustracija, osećao se potpuno obeshrabreno i beznadežno. Vidjaranja Džati pitao se šta nije u redu sa njim, jer nije stekao direktno iskustvo

istine nakon više od osamdeset godina intenzivnog praktiko-
vanja. Madusudana Sarasvati, briljantni filozof nedualizma,
osećao je unutrašnju prazninu i tajno je čeznuo da doživi ono
što su sledbenici doživljavali. I Svami Rama je stalno prekidao
svoju praksu, jer nije mogao uvek da kontroliše svoj gnev.

Ovi umorni putnici pronašli su pomoć vodiča koji je razja-
snio njihovu konfuziju i inspirisao ih da nastave svoje duhov-
no traganje. Sistematski, korak po korak, majstori su objaš-
njavali kako savladati prepreke koje stoje na putu. „Budite
strpljivi“, govorili bi. „Trenirajte svoje telo, um i čula, imajte
veru, proučavajte svete spise, potražite društvo mudrih, ve-
žbajte nevezanost, meditirajte. Uložite sav mogući napor, a
zatim se predajte božanskoj volji. Prigrnite svaki trenutak koji
dođe, doživite ga kao priliku da proširite svoju svesnost sve
dok se potpuno ne otvorite i pripremite. A onda, kada to naj-
manje budete očekivali, milost će doći i doživeteće jedinstvo
sa božanskim.“

Na kraju je svaki od ovih tragalaca postao kanal kroz koji
su prolazila drevna učenja, prilagođena vremenu i mestu
u kojem su bila prenošena. Za mene je Svami Rama bio taj
kanal. Kada sam ga prvi put srela 1978. godine, ništa nisam
znala o tradiciji himalajskih majstora niti o univerzalnim uče-
njima vedskog nasleđa koje su prenosili kroz vekove. Sve što
sam znala je da u njegovoj blizini osećam duboki mir i spokoj.
I dok sam ga slušala kako predaje i posmatrala ga sa njegovim
učenicima, u srcu sam znala da sam pronašla svog učitelja.

Svami je veoma brinuo o svojim učenicima i dao nam je sve
što je mogao. Dvadeset i pet godina neumorno je podučavao
ovde i u inostranstvu. I bez obzira na temu njegovih predava-
nja, uvek bi naglašavao iste osnovne tačke: „Sedite uspravne
glave, vrata i trupa. Dišite dijafragmom. Disciplinujte svoje
telo, um i čula. Naučite da poznajete sebe na svim nivoima.
Budite srećni. Prožmite svoja dela ljubavlju. Ne vezujte se za
plodove svojih dela. Vežbajte, vežbajte, vežbajte.“

Dok smo željno tragali za naprednim praksama, on nas je iz godine u godinu podučavao istim osnovama, jer je znao da savladavanje tih osnova i jeste napredna praksa. Oni koji su razumeli znali su da se prava učenja predaju u tišini.

Svamiđi nas je vodio i savetovao na mnogo načina – ponekad je bio blag i pun ljubavi, a ponekad strog i suzdržan. Imao je i nestašnu, dečju stranu, koja je volela da se šali i igra s nama. Međutim, oni koji su želeli da mu se približe uskoro bi shvatili da je to poput plesa sa vatrom. Što su mu bili bliži, to je plamen bio jači. Bio je praktičan učitelj koji je stvarao situacije u kojima su učenici naučili da misle svojom glavom – a to iskustvo nije uvek bilo prijatno. Svamiđi nije želeo da zavisimo od nekoga ili od bilo čega spoljnog, uključujući i njega. Ohrabrivao nas je da pogledamo u sebe – da se povežemo sa sopstvenom unutrašnjom istinom. „Meditacija vam”, govorio je, „može dati ono što vam ništa drugo ne može dati; upoznaje vas sa samim sobom.”

Stalno nas je podsećao da smo samo gosti koji putuju kroz ovaj prolazni svet. Insistirao je na tome da uživamo u njemu, ali ne zaboravljajući da je pravi cilj života povratak u naš večni dom. Ljudski život, govorio bi, jeste dar, i ne treba da protraćimo ovu predivnu priliku da spoznamo svoju božansku prirodu.

Kad god bismo pitali Svamiđija šta možemo da učinimo za njega, nežno bi se osmehnuo i rekao: „Budite srećni.” Za njega je put ka sreći vodio kroz nesebično služenje – kroz „davanje, davanje, davanje, bez očekivanja bilo čega zauzvrat”. Priznao je da je to ukus koji treba razviti, ali kad to učinimo, govorio bi, pićemo sa izvora unutrašnje radosti.

Bez obzira na to koliko je sebe davao, Svamiđi nikada ne bi primio zasluge za ono što je učinio. Neprestano nam je govorio da znanje koje je preneo potiče od dugog niza prosvetljenih mudraca. Njihova drevna učenja predstavljaju čist tok otkrivene istine koja neprekidno uliva mudrost u umove i

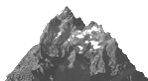
srca iskrenih učenika. Svamiđijeva učenja su savremena veza sa tom velikom duhovnom tradicijom.

Ova bogata baština motivisala je Pandita Radžmanija Tigunaita da napiše knjigu *Mudraci s Himalaja: Tradicija koja živi*. Želeo je da učenici sa Zapada razumeju prava učenja joge i da budu svesni ogromne riznice praktičnog znanja i smer-nica, koje je dostupno duhovnim tragaocima. Na Zapadu se joga prečesto svodi na svoju fizičku komponentu – na seriju pokreta i položaja koji poboljšavaju naše fizičko zdravlje i blagostanje. Međutim, osnovna filozofija joge je mnogo šira i dublja; ona obuhvata holistički pristup koji stvara harmoniju i balans za telo, um i duh na svim nivoima. U ovom inspirativnom odabiru priča i učenja, Pandit Tigunait daje nam uvid u večnu mudrost stotine mudraca iz linije himalajske tradicije i pokazuje nam kako su ova učenja jednako relevantna danas kao što su bila i hiljadama godina ranije.

Vodiči su tu, čekaju da nam pomognu. Sve što treba da uradimo je da vežbamo, vežbamo, vežbamo.

Irena Petrišak
Predsednica Himalajskog instituta

U V O D

S V A M I R A M A

Tradicijsa himalajskih mudraca predstavlja neprekinuti lanac koji se proteže hiljadama godina, to je živa tradicija koja i danas postoji nedirnuta prolaskom vremena. Ona se ne bavi učenjima koja su ograničena na određenu istorijsku epohu ili geografski prostor – njen naglasak je na neposrednom doživljaju istine koja je večna i univerzalna. Spoznati ovu istinu je najviši cilj postojanja, iako su se u različitim epohama i na različitim mestima upotrebljavali određeni izrazi kako bi je opisali.

Iako istorija ove drevne tradicije ostaje obavijena velom tajne, savremenim učenicima može pomoći da je razumeju, kao i lozu mudraca koji su prenosili učenja. Ali u nastojanju da prouče tradiciju, učenici se, ma koliko iskreni bili, nalaze u nepovoljnom položaju. Mnogi drevni spisi nisu prevedeni, a čak i kada jesu, njihova učenja zahtevaju dodatna pojašnjenja i tumačenja kako bi tragaočima dala praktične smernice.

Pandit Radžmani Tigunait objašnjava da neprekinuta loza učitelja u okviru himalajske tradicije seže najmanje pet hiljada godina unazad (iako je Šankaračarja, veliki filozof i jogi, formalno uspostavio ovu tradiciju pre dvestotinak godina). Mudraci su prenosili svoja učenja usmeno, svaki mudrac je

neposredno prenosio to znanje učenicima koji su bili spremni da ga prime.

Vede su sveti tekstovi koji sadrže mudrost ovih drevnih mudraca. Zapravo, smatraju se najstarijim spisima u ljudskoj civilizaciji. Ipak, mudraci nisu stvorili učenja – *Vede* se smatraju otkrivenim učenjima koja su ti veliki učitelji intuitivno primili u dubinama svojih meditativnih iskustava.

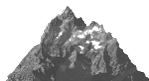
Vedanta, koja je suština, odnosno kulminacija Veda, opisuje istinu kao nedualističku i apsolutnu, a kasnije su mudraci razrađivali sadržaj *Veda* u literaturi poznatoj kao *Upaništade*. Ali čak i ovi spisi zahtevaju interpretativno vođstvo ako žele da budu od praktične koristi modernim tragaocima. U ovom tekstu, Pandit Tigunait objašnjava praktične implikacije ovih učenja za modernog učenika.

Meditacija je najmoćniji alat dostupan onima koji teže da postignu iskustvo istine. To je tehnika koja pomaže učenicima da pređu izvan močvare obmane i konflikata koji se javljaju u umu, jer istina se ne može spoznati samim umom. Mnoge tehnike mogu pomoći učenicima u preliminarnim fazama njihove *sadane* (duhovne prakse) i istina je da je za većinu potrebno pripremiti telo, um i ličnost kako bi se postigao puni potencijal meditacije. Samo smirivanjem uma i čula i učenjem da se ide iznad njih može se spoznati istina. Na kraju, meditacija je najvažniji i najvitalniji alat potreban za postizanje tog cilja, a oni koji iskreno teže napretku treba da se pobrinu da su angažovani u autentičnom procesu meditacije, podučavani od strane pravog učitelja koji im može pomoći sa njihovim pitanjima. U drugim knjigama razmatraju se osnovne tehnike meditacije i koraci potrebni za njeno produblјivanje. Ovde se Pandit Tigunait obraća onima koji su već na putu meditacije i koji žele da dalje razvijaju svoje razumevanje tradicije.

Učenici meditacije će, kako slede ovaj cilj, primetiti da se javljaju mnoga pitanja. Ovde mogu pozvati one koji su već kročili putem pre njih, što će im pomoći da uspostave poveza-

nost sa učiteljem unutar sebe. Znam da će oni koji proučavaju i slede uputstva iz ove knjige dobiti pomoć u produbljivanju svoje meditacije i približavanju istini. Kao što ih Pandit Tiginait podseća: „Svetlost večnosti prebiva unutar (ljudskog tela). Poznavanjem sistematskih jogijskih metoda penetracije u naše unutrašnje biće, moguće je doseći najdublje jezgro ovog hrama i doživeti blaženstvo koje leži unutra.” Neka svi koji čitaju ovu važnu knjigu naprave napredak na svom duhovnom putovanju.

J E D A N

H I M A L A J S K A T R A D I C I J A

Na prvi pogled čini se da postoji mnogo odvojenih tradicija joge, ali u stvarnosti postoji samo jedna: tradicija koja uključuje sve i ne isključuje nikog, tradicija najviše istine. Na ovu istinu ne utiču vreme i mesto, nacionalnost ili rasa. Ona je večna. Ostaje netaknuta i nezavisna od hirova društva i njegovih prolaznih moda. Nema granica i ograničenja i nije vezana ni za jednu posebnu regiju.

Iskreni tragaoci i učitelji u ovoj tradiciji nisu vezani nacionalnim i geografskim ograničenjima, niti okovima ličnog ega, neznanja, vezanosti, odbojnosti ili straha. U ovom svetlu, tradicija himalajskih majstora ne odnosi se toliko na geografski položaj koliko na visine duhovne mudrosti koja je svuda prisutna.

Naši najbolji savremeni naučnici i inženjeri dizajnirali su mašine koje istražuju sve aspekte spoljnog sveta, od najmanjih mikroba do udaljenih galaksija, u potrazi za tajnama univerzuma. U prošlom milenijumu, veliki duhovni istraživači fokusirali su moć i kreativnost svojih umova na unutrašnji prostor svog bića, nastojeći da otkriju puni potencijal ljudske prirode. Korišćenjem svojih precizno obučanih, disciplinovanih i koncentrisanih umova, pronašli su svoja otkrića u laboratorijama vlastitih tela i umova.